

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 73Ek/3574/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121517234
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121517234.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 47 967 692, zastúpeného: KOVAL & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 648 892, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXX/XX, XXX XX B., o vymoženie 255,69 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jozef Blaško, so sídlom exekútorského úradu kpt. Nálepku 8, 071 01 Michalovce, IČO: 35 511 991, pod sp. zn. 5EX 1036/21, o sťažnosti súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73Ek/3574/2021 zo dňa 02. 05. 2024, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73Ek/3574/2021 zo dňa 02. 05. 2024 z a m i e t a .

II. Súdny exekútor n e m á nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73Ek/3574/2021 zo dňa 02. 05. 2024.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd, konajúc vyšším súdnym úradníkom, uznesením sp. zn. 73Ek/3574/2021 zo dňa 02. 05. 2024 o oprávneným včas podaných námietkach proti Výzve na úhradu trov exekúcie sp. zn. 5EX 1036/21 - 26 zo dňa 05.02.2024 rozhodol tak, že námietkam oprávneného vyhovuje a súdnemu exekútorovi vracia výzvu na úhradu trov exekútora na prepracovanie.

2. Proti uzneseniu podal včas sťažnosť súdny exekútor, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „V zmysle ust. § 198 odst. 2 EP, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov. V zmysle ust. § 197 odst. 2 Ex.po. ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty. V zmysle ust. §199c odst. 1 Ex.por. ak sa exekúcia skončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 odst. 2 oprávnený.“

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v sťažnosťou napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné sťažnosti vyhovieť.

5. Podstatou sťažnosti súdneho exekútora je záver, že suma 72,00 eur predstavuje náhradu výdavkov, minimálnu sumu, ktorá by mala byť za každých okolností súdnemu exekútorovi garantovaná. Z vymoženého plnenia bola suma na trovách 45,70 eura použitá na odmenu, nie na náhradu výdavkov, na ktorých nebolo nič vymožené. Uvedený záver je podľa názoru konajúceho súdu v rozpore so znením § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak súdny exekútor sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku pred zastavením exekúcie, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety. Podľa uvedenej právnej normy, ktorá dopadá na skutkový stav veci, je nepochybné, že v prípade čiastočného vymoženia odmeny súdnym exekútorom počas vedenia exekúcie (podľa § 60 Exekučného poriadku a § 6 a § 7 vyhlášky), má byť táto pri následnom zastavení exekúcie použitá na úhradu „náhrady výdavkov, ktoré znáša účastník konania“, a teda na úhradu „náhrady paušálnych výdavkov“ podľa § 22 vyhlášky.

6. Na zdôraznenie správnosti súd, uvedomujúc si svoje osobitné postavenie v exekučných veciach od 01. 04. 2017 a tiež skutočnosti, že súčasťou princípu právnej istoty, vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach, dala rovnaká odpoveď uvádza, že na uvedenú problematiku reagoval zákonom predvídaným spôsobom. Na zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 11. 12. 2019 bol jednohlasne prijatý záver, že v prípade, ak súdny exekútor zastaví exekúciu, pričom v rámci exekúcie došlo k vymoženiu časti nároku, má súdny exekútor nárok na trovy exekúcie len v rozsahu 60 eur + DPH (§ 198 ods. 2 Exekučného poriadku), do ktorých sa započítava aj vymožená odmena.

Rovnako tak na zasadnutí exekučného grémia Okresného súdu Banská Bystrica dňa 20. 06. 2023 bol jednohlasne prijatý záver, že ak vymožená suma, ktorú so exekútor ponechá na svoje trovy prevyšuje minimálny zákonný nárok (60 Eur + DPH), nemá nárok na ďalšiu náhradu. Uvedený záver akceptoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v obdobnej veci, v uznesení sp. zn. II. ÚS 315/2023 zo dňa 14.06.2023 uviedol, že nezistil, že by okresným súdom aplikovaný postup pri výpočte trov súdneho exekútora mohol zakladať dôvod na zásah ústavného súdu do napadnutého uznesenia, keď nezistil, že by posudzované rozhodnutie bolo svojvoľné, alebo v zjavnom vzájomnom rozpore, či urobené v zrejmom omyle v nesúlade s platnou právnou úpravou, či nedostatočne odôvodnené.

7. Súd sa tak nemohol stotožniť s názorom súdneho exekútora prezentovaným v sťažnosti, že súdny exekútor má pri zastavení exekúcie nárok na odmenu z čiastočne vymoženého plnenia a tiež mimo toho (popri odmene), aj nárok na náhradu paušálnych výdavkov. Nárok na náhradu paušálnych výdavkov má súdny exekútor pri zastavení exekúcie vždy (odhliadnuc od výnimočných, zákonom vopred nepredvídateľných situácií (napr. zánik oprávneného a povinného)), tieto majú byť ale pokryté (uhradené) najprv z prípadne čiastočne vymoženej odmeny. V prípade, ak je čiastočne vymožená odmena vyššia ako paušálne výdavky, môže si súdny exekútor v súlade s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku ponechať. Ak je čiastočne vymožená odmena súdnym exekútorom nižšia ako určená náhrada paušálnych výdavkov, má od oprávneného nárok iba na úhradu rozdielu medzi vymoženou odmenou a vyhláškou určenou výškou náhrady paušálnych výdavkov. Nemožno však zo žiadneho ustanovenia vyvodit', že by súdny exekútor mal nárok ponechať si pri zastavení exekúcie čiastočne vymoženú odmenu (od povinného) a popri nej aj nárok na vyhláškou určenú náhradu paušálnych výdavkov (od oprávneného).

8. Z vyššie uvedených dôvodov sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 73Ek/3574/2021 zo dňa 02. 05. 2024 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že súdny exekútor má v prípade zastavenia exekúcie, dovtedy vymožené plnenia na odmenu súdneho exekútora použiť na úhradu paušálnych trov exekúcie a len v časti, v ktorej čiastočne vymožená odmena súdneho exekútora nepokrýva náhradu paušálnych výdavkov, môže vyzvať oprávneného na ich úhradu, a preto bol dôvod na vyhovie námietkam oprávneného a vrátenie výzvy na úhradu trov exekútora na prepracovanie.

9. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti súdneho exekútora rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o súdnym exekútorom podanej sťažnosti neúspešný súdny exekútor nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).